

Vedinė kultūra šeimą laiko pagrindiniu socialiniu vienetu. Kiekvienas žmogus gyvenimo bėgyje turi atlikti tam tikras ceremonijas (samskaras), kurių absoliuti dauguma skirtos šeimai. Vedinė visuomenė tradiciškai skirstoma į 4 socialinio gyvenimo skyrius - varnas (Vakaruose vadinamos kastos): brahmanai, kšatrijai, vaišjai ir šūdros; ir keturis dvasinio skyrius - ašramus: brahmačari (mokinys), grihastha (šeimoms žmogus), vanaprastha (atsiskyrėlis, gyvenantis miške) ir sanyasi (visiškai pasišventęs dvasiniam gyvenimui keliaujantis vienuolis). Pirmame gyvenimo etape žmogus, vadovaujamas dvasinio mokytojo, turi studijuoti Vedą ir mokytis asketiško gyvenimo būdo. Antrame gyvenimo tarpsnyje, dvasinio mokytojo pritarimu, jis sukuria šeimą ir atlieka visas savo socialines pareigas, trečiame gyvenimo etape, kai vaikai jau būna užaugę, jis kartu su žmona ar vienas keliauja į mišką ir praktikuoja askezes arba lanko šventas vietas. Vėliau, senatvėje, sukaupęs didelę gyvenimo ir dvasinę patirtį jis tampa natūraliu visuomenės mokytoju. Tuomet jis atsisako bet kokios nuosavybės ar šeimyninių saitų ir keliauja, gyvendamas tik iš išmaldos. ISKCON'as nors ir siekdamas įgyvendinti šį modelį, vis dėlto gerai suvokia jo apribojimus šiuolaikinėje visuomenėje, todėl, vietoj to, kad akcentuotų mokinio, atsiskyrėlio ar vienuolio gyvenimo būdą, labiausiai pabrėžia gyvenimą šeimoje. Vanaprastha ir sanyasa ISKCON'e nėra privalomi. Tuo pat metu rekomenduojama, prisijungus prie ISKCON bent kurį laiką pasimokyti asketiško gyvenimo, kad šeimoje būtų lengviau laikytis vedinių taisyklių. Iš visų keturių dvasinio gyvenimo skyrių, tik šeimos žmonėms ar besiruošiantiems jais tapti, leidžiama bendrauti su priešingos lyties atstovais. Taip pat šeimos žmonių pareiga yra pasirūpinti mokinių (tai natūralu, nes tai jų vaikai), atsiskyrėlių ir vienuolių išlaikymu.

Lytinis gyvenimas vedinėje visuomenėje yra skirtas vaikų pradėjimui. Toks lytinis gyvenimas yra aukštinamas Vedų raštuose. Bhagavad-gytoje (7.11) Krišna sako, kad Jis yra lytinis gyvenimas, neprieštaraujantis religijos principams. Vedos draudžia bet kokius lytinius santykius, kurių tikslas yra tik malonumas. Tai pirmiausia reiškia lytinius santykius ne su savo sutuoktiniu, o taip pat lytinius santykius naudojant įvairias kontraceptines priemones. Vedos abortus priskiria prie 7 didžiųjų nuodėmių.

"Manu samhita" - religijos normų ir įstatymų rinkinys, kuriuo iki šiol vadovaujasi daugelis induistų, sako, kad šventa dukart gimusiojo (brahmano, kšatrijo ar vaišjo) pareiga kartą per mėnesį, palankiu vaiko pradėjimui metu, suartėti su savo žmona. Tokio pat principo laikėsi Šrila Prabhupada ISKCON'e. Reikia pažymėti tai, kad nors Vedos pateikia įvairias taisykles, kaip reguliuoti gyvenimą šeimoje, ISKCON'as kaip institucija nesiima jokių priemonių, kontroliuojančių savo narių šeimyninį gyvenimą (nors praeityje tokių atvejų buvo). Didesnis dėmesys skiriamas švietimui ir asmeninei ISKCON'o narių atsakomybei. Bendra ISKCON'o nuostata yra tokia, kad siekiantys dvasinio iššventinimo, turėtų sugebėti laikytis šių Vedų nurodymų. Reikėtų dar pažymėti, kad toks griežtumas santykių tarp vyro ir moters atžvilgiu nėra dvasinio gyvenimo reikalavimas. Tai greičiau vedinės moralės pasekmė. Šio Vedų nurodymo iki šiol labai laikomasi Indijoje, nors Vakarų pasaulyje dėka kitokio auklėjimo, šios taisyklės kartais atrodo labai sunkios.

